

[Økonomi- og budgetministeren.]

udtrykker de synspunkter, vi har, og det gælder også — og specielt — hvorledes vi vil forholde os med hensyn til provenuet fra den ekstraordinære importafgift, der blev gennemført i nat. Jeg tror altså, at hr. Henry Christensen og andre, der måtte nære frygt, eller hvad det nu skal være, for at der er etableret et specielt samarbejde imellem socialdemokratiet og SF af permanent karakter eller noget i den retning, kan spare sig deres bekymringer. Det er fortsat således, at vi ønsker at få så bred en tilslutning her i tinget til vore forslag som muligt. Det er fortsat således, at det er regeringen, der fremsætter sine forslag, som socialdemokratiet står bag ved, og så må det vise sig her i tinget fra sag til sag, hvilken tilslutning vi er i stand til at opnå.

Jeg er glad for, at hr. Henry Christensen har erkendt den politiske udviklings realitet så langt, at han ikke benyttede betegnelsen „det røde kabinet“. Jeg tror, det er, fordi hr. Henry Christensen ved, at dette er et fantom. Det eksisterer ikke, og kun hvis man af og til i venstrekredse får mareridt, kan det måske dukke op. I realitetens verden hører det ikke hjemme.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard): Hr. Aksel Larsen har stillet en række og hr. Niels Helveg Petersen et enkelt spørgsmål om regeringens markedspolitik, som jeg skal forsøge at besvare.

Hr. Aksel Larsen spurgte: vil regeringen føre de fortsatte forhandlinger med EF under fremsættelse og fremhævelse af de betingelser for dansk medlemskab, der er højtideligt proklameret som socialdemokratiets? Og han tilføjede: vil man gøre Kommissionen og Ministerrådet opmærksom på, at uden klar og bindende godkendelse af disse betingelser må fortsatte forhandlinger anses for nytteløse?

Svaret på det første spørgsmål er ja.

Hvad angår det andet spørgsmål, må man vel gøre sig klart, at de tre første af socialdemokratiets nævnte betingelser ikke tager

sigte på EF. Hr. Aksel Larsen citerede rigtigt vor årsmødedtalelse, hvori vi nummererede betingelserne:

1) at England bliver medlem, 2) at de øvrige skandinaviske lande opnår tilfredsstillende løsninger for deres forhold til EF, 3) at danske rekreative arealer ikke må kunne erhverves af udlændinge til erhvervsmæssig udnyttelse, 4) at EF ikke må have med sikkerhedspolitik at gøre, og 5) at vores selvbestemmelsesret over social- og skattepolitikken skal bevares.

Som sagt: de tre første spørgsmål er ikke forhandlingsspørgsmål med EF. Om England bliver medlem eller ej, bliver, som det også blev sagt i statsministerens tale, formentlig afgjort i slutningen af denne måned. Hvordan de øvrige skandinaviske lande når frem til løsninger, som de opfatter som tilfredsstillende, kan vi ikke vide noget sikkert om i dag. Hvad angår de rekreative områder, er det et spørgsmål om, hvilken politik der bliver ført i denne sal. Den tidligere regering fremsatte lige før folketingets sommerferie et lovforslag til sikring af de rekreative områder. Vi gjorde allerede i markedsudvalget opmærksom på, dengang vi fik skitsen til dette forslag, at vi ikke fandt det fuldt tilfredsstillende, fordi vi ikke tror, det giver tilstrækkelig sikkerhed. Vi er derfor gået i gang med at forberede et lovforslag, som jeg håber vi kan fremsætte forholdsvis snart her i tinget, og som efter vor opfattelse giver større sikkerhed i denne henseende.

Socialpolitikken og skattepolitikken er områder, hvor der ikke i dag er truffet beslutninger om et forpligtende samarbejde inden for fællesmarkedet. Der er i selve fællesmarkedet delte meninger om, hvordan man skal løse disse spørgsmål. Vi ved, at der er stærke kræfter i de enkelte medlemslande og i Kommissionen, der arbejder for en vidtgående harmonisering såvel af socialpolitikken som af skattepolitikken, men Kommissionen eller Fællesskabet som sådant har ikke truffet nogen beslutning, og Kommissionen eller Fællesskabet som sådant kan derfor hel-